

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „ TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	100 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei	
Pe jumătate de an	50 „			
Pe un pătrar de an	25 „			
Un număr	2 Lei.			
Pentru străinătate pe un an	150 Lei.			

Cincisprezece regulamente.

De: A. Moaca.

Legea pentru organizarea bisericii noastre ortodoxe române s'a votat de Senat în ședința dela 24 Martie 1925, apoi s'a votat de Adunarea deputaților în ședința dela 3 Aprilie 1925. Promulgată fiind această lege, a fost publicată în Nr. 97 din 6 Mai a. c. al „Monitorului Oficial”.

În această lege se cuprind cadrele fundamentale, sau cu alte cuvinte normele generale ale organizației bisericii noastre, care biserică fiind autocefală, nu atârână de nici o chiriarhie din afară.

Pentru ca însă să se și poată aplica această lege, este trebuință de mai multe regulamente, cari au să reguleze diferite chestiuni în amănuntele lor.

Aceasta reiese din însuși textul legii, care text indică în mai multe locuri, că anumite chestiuni se vor reglementa prin regulamentele speciale, fixându-se în mare parte și aceea, că ce autoritatea are să le compună.

De rândul acesta ne ocupăm exclusiv cu chestiunea regulamentelor, pe care o facem cunoscută cetitorilor în baza spicuirilor din legea și statutul pentru organizarea bisericii noastre.

I. Art. 16 al legii de organizare înșiră instanțele disciplinare și judecătorești pentru clerici în chestiunile curat bisericesti și anume:

1. la fiecare eparhie va fi un Consistoriu spiritual eparhial, ca primă instanță pentru judecarea abaterilor de natură bisericescă, săvârșite de membrii clerului de mir și de celalalt personal bisericesc;

2. pe lângă cele trei mitropolii istorice din București, Iași și Sibiu o să funcționeze câte un Consistoriu spiritual mitropolitan, ca instanță de apel și

3. pe lângă Sf. Sinod va fi Consistorul spiritual central, ca instanță de recurs și pentru asigurarea unității de jurisprudență.

Cum are să se constituie, ce competență au, și ce procedură de judecată vor urma aceste trei instanțe nu indică legea, ci dispune, ca constituirea și competența acestor instanțe, precum și procedura de judecată se vor determina printr'un regulament special, pe care îl va întocmi Sf. Sinod, ca cea mai înaltă autoritate pentru chestiunile spirituale și apoi va fi întărit de Majestatea Sa Regele.

II. Pentru administrarea fondului general bisericesc a tuturor averilor comune bisericii și a sumelor acordate de stat ca ajutoare pe-seama ei în scop de a acoperi necesitățile generale ale bisericii întregi, se institue în sensul Art. 24 al legii de organizare o Eforie a bisericii ortodoxe române, care eforie va fi organul executiv al Consiliului central în privința afacerilor economice-financiare.

Această eforie, acest organ executiv în cele economice și financiare va funcționa după un regulament întocmit, potrivit atribuțiunilor sale, de Congresul național bisericesc.

Deci avem un al doilea regulament, care va avea să se compună în legătură cu legea despre unificarea organizației bisericii noastre, până când însă regulamentul pentru chestiunile disciplinare, amintit sub I va fi întocmit de Sf. Sinod și întărit de Majestatea Sa Regele, regulamentul eforiei îi va da ființă Congresul național bisericesc, fără vre-o altă aprobare mai înaltă.

III. Tot Congresul național bisericesc este chemat—în baza Art. 29 al legii de organizare— să mai alcătuiască un regulament, care încă aparține domeniului economic-financiar și anume: privitor la bunurile imobile ale bisericilor. Aceste bunuri nu se vor putea înstrăina decât în condițiile fixate de acel regulament special, pe care îl va întocmi Congresul național bisericesc anume în acel scop. Statutul pentru organizarea bisericii noastre anticipă la atribuțiunile celor trei secții ale Consiliului eparhial, aparținătoare ședinței comune, că vinderea imobilelor se face cu încuviințarea Adunării eparhiale. În coloz rămâne, ca regulamentul, despre care fu vorba mai la urmă, să statorească detaliurile.

IV. Cu considerare la ținuturile alipite, legea pentru organizarea bisericii ortodoxe române a acceptat și unele particularități. Astfel fondul religios ort. din Bucovina rămâne și se administrează ca o fundațiune de sine stătătoare. Fondul acesta își are bugetul său anual propriu. Regulele de administrație ale acestui fond și respective amănunțele pentru aplicarea dispozițiilor privitoare la acest fond le va stabili un regulament special, care nu se va elabora de Congresul național bisericesc, ci de o comisiune, compusă din câte un reprezentat al Ministerului de Agricultură și Domenii — aparținând fondului în cea mai mare parte păduri și terenuri de cultură, — apoi câte un reprezentant al Ministerului de Culte și al Mitropoliei Bucovinei.

V. Statul, ca în trecut, așa și pe viitor va pune — la cerere — la dispoziția bisericii sumele necesare pentru a completa după norme generale, stabilite prin lege, veniturile clerului și plata funcționarilor eclesiastici și pentru a acoperi și alte lipsuri materiale.

Organele administrative bisericesti, cărora le va pune statul la dispoziție ajutoare, au îndatorirea să țină în evidență conturile de gestiune, spre a putea fi cercetate de Ministerul Cultelor, care va controla dacă sumele acordate de stat au fost întrebuințate potrivit destinației lor. Acest control financiar se va îndeplini în conformitate cu un regulament special, care—în înțelesul Art. 21 al legii de organizare — va fi întocmit de Ministerul Cultelor și de cel al Finanțelor.

Așadară aici avem de a face cu un regulament, care va fi compus afară de cadrele organelor bisericii și anume de acei factori

înalți administrativi, cari au înrăurire asupra ajutoarelor, ce le primește biserica.

Acest regulament ar fi până acum al cincilea.

* * *

Deodată cu legea pentru organizarea bisericii ortodoxe române s'a votat, respective s'a publicat și statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române, care statut e mai explicit decât legea.

În acest statut dăm de urma altor regulamente. Luându-le pe rând, le specificăm în chipul următor:

VI. Conform Art. 7 al Statutului, atribuțiile cancelariei speciale a Sf. Sinod se vor specifica în regulamentul interior al Sf. Sinod. Această cancelarie specială stă la dispoziția președintelui Sf. Sinod.

VII. Amăsurat Art. 13 al statutului, Congresul național bisericesc va lucra potrivit unui regulament, pe care și-l va întocmi însuși.

VIII. Consiliul central bisericesc, ales de Congresul național bisericesc, își va avea cancelaria sa și va funcționa—în urma Art. 18 al Statutului—conform unui regulament întocmit de Congresul național bisericesc.

IX și X. Alegerea membrilor Adunării protopopești și ai Adunării eparhiale se va face după modalitatea stabilită în regulamentele pentru aceste alegeri. (Art. 38 lit. g).

XI. XII. În baza Art. 58 al Statutului, regulamente speciale vor arăta modul de lucrare și funcționare al organelor reprezentative și executive aparținătoare parohiei.

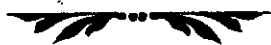
XIII. Modalitatea alegerilor în adunările parohiale și în colegiile preoțești ale protopropiatului se va stabili printr'un regulament special (Art. 66 al Statului).

XIV și XV. Regulamente speciale vor arăta modul de lucrare și funcționare al tuturor organelor — reprezentative și executive — aparținătoare protopropiatului, în sensul Art. 83 al Statutului.

* * *

Din cele de mai sus rezultă, că legea pentru organizarea bisericii noastre prevede cinci, iar Statutul zece regulamente, drept aceea numărul lor total este de cincisprezece.

Va să zică, pentru ca descitata lege să se poată pune în aplicare pe toată linia, va trebui să se alcătuiască cel puțin aceste cincisprezece regulamente, zicem cel puțin, căci afară de chestiunile indicate în lege mai pot obveni și altele de tot importante, care încă reclamă regulare prin regulamente speciale.

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul **Romulus Novacovicu.**

(Continuare).

Iar legătura conjugală să o privim ca pe un lucru mare, chiar sfânt, prevăzut în sfatul vecinic al lui Dumnezeu. (Mat. cap. 5, 21—32).

Și pentru atingerea acestei împărății se mai cere simplitatea și sinceritatea caracterului moral, care nici decum nu va lua numele Domnului îndesert, ci va afirmă fără înconjur, în mod simplu și sincer, adevărul aducător de pace și de fericire (Mat. cap. 5, 32—37).

Acelaș lucru îl va accentua cu atâta măiestrie mai târziu și *Carlyle* în grandioasa sa operă: „*Froii*“, unde într'un stil fără păreche și într'un elan de însuflețire necunoscut până la el vorbește de eroi ca de oamenii sincerității și ai adevărului, cari străbatând aparențele înșelătoare ale lucrurilor, prind esența, sinceritatea și adevărul lor.

Divinul Mântuitor condamnă deci în mod hotărât fariseismul, acest blăstăm al tuturor timpurilor și jug al tuturor religiilor.

În continuare Mântuitorul condamnă legea talionului (lex talionis), al cărei principiu este: ochiu pentru ochiu și dinte pentru dinte, cerând mai multă îngăduință cu semenii noștri, dela cari să îndurăm toate ocările și palmuirile, suferind mai de grabă nedreptăți, decât a le răsbuna (cap. 38—42).

Condiția cea mai principală pentru realizarea imperiului divin este însă iubirea, coloana vertebrală a întregii doctrine evanghelice, pe care o cântă atât de frumos doctorul neamurilor, sf. marele apostol *Pavel* în epistola I. către Corinteni într'un întreg capitol (13).

Dar să-i auzim glasul fermecător! Capitolul acesta sf. *Clement Romanul* l-a numit cea mai frumoasă cântare a dragostei în literatura omenescă; îl putem numi și noi astfel și cred, c

va trebui omenimea să mai aștepte, până când se va mai ridica un astfel de cântăreț al celui mai divin sentiment. Cuprinsul are 3 părți. În v. 1—3 se documentează, că vorbirea în limbi, profetia, știința, credința, și chiar și jertfirea de sine, oricât de mari virtuți ar fi, fără dragoste, sunt numai părere, nu au realitate nu folosesc la nimic. Apoi în partea II. se lămurește ființa dragostei în sine, în puterea ei de a trece toate cu vederea și 'n facultatea ei spre toate.

Iată acest minunat cântec: „*Dragostea îndelung rabdă, se milostivește; dragostea nu pizmuește dragostea nu se semeșește, nu se trufeste. Nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se întârde, nu gândește răul. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăduiește, toate le rabdă* (Ep. I. către Cor., cap. 13, 4—7).

În partea a treia se arată, că *dragostea nici când nu pierie*, ci împreună cu credința și nădejdea rămâne vecinic, dar e mai mare, decât aceste două.

Iar sf. apostol și evangelist *Ioan* voind să exprime cât mari fidel pe Dumnezeu, îl numește *Dragoste* (Ep. I. cap. 4, 7, 8).

Dar chiar peana unui filosof ca *Platon* se încălzește, când voiește să eternizeze pe *Eros* în minunatul lui: „*Symposion*“.

Căci iată ce minunat glăsuiește: „*Iubirea este vecinică*, pentru că nu este altceva decât „*dorul după nemurire*“, dar înrădăcinat în toți și care se manifestă mai ales în puternica tendință de a produce: „*de a fecunda frumosul și binele*“.

Căci să cercetăm lucrurile mai de aproape.

Experiența veacurilor ne glăsuiește, că frumusețea fizică fermecătoare, avuția mai prețioasă chiar decât covoarele lui *Solomon*, profetia, știința, gloria și mărirea sunt trecătoare, n'au durată vecinică, singură iubirea, care conține în sine și credința și nădejdea, este vecinică, pentru că: „*Dumnezeu iubire este*“.

Conduc de acest divin sentiment al iubirii, care toate le iartă, suferă și rabdă, vom iubi toată lumea, după spusa Mântuitorului, vrăjmași și prieteni, ființe vii și moarte. Și rădicându-ne la acest grad înalt de perfecție morală, totul ne va apare în culori trandafirii, feerice.

Incomparabile și pline de vrajă rămân cuvintele Domnului: „*Iar eu zic vouă: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă balstădă*

pe voi; bine faceți celor ce vă urăsc pe voi, și vă rugați pentru cei ce vă supără și vă gonesc pe voi; ca să fiți fii ai Tatălui vostru celui din ceriuri, că pe soarele său răsare peste cei răi și peste cei buni, și ploauă peste cei drekți și peste cei nedrești. Că de iubiți pe cei ce vă iubesc pe voi, ce plată veți avea? Au nu și vrăjmași aceeași fac? Și de veți îmbrățișa cu dragoste numai pe prietenii voștri, ce mai mult faceți? Au nu și vrăjmașii fac așa? Fiți dar desăvârșiți, precum și Tatăl vostru cel din ceriuri desăvârșit este". (Matei, cap. 5, 44—48).

Aici zace eternitatea și incontestabila superioritate a moralei din Christos, la nivelul căreia nu s'a ridicat în trecut și nu se va ridica nici în viitor nici o altă morală.

Minunate cuvinte! zice Bouguad în temeinica lui operă: „Crestinismul și epoca noastră". „Le cetim în tinerețele noastre, când inima tânără se deschide ca floarea la soarele blând și le găsim frumoase. Dar dacă am îmbătrânit nișel, dacă am cunoscut lumea; invidia, fătărnicia ei; egoismul pretutendeni, altruismul nicăiri; dacă am suferit pe pământul acesta pustiu; ne-am înșelat, ne-am desiluzionat și cunoscând oamenii, din nou le cetim, lacrimi ne podidesc ochii. Ce suflet este acela, care a grăit asemenea cuvinte. Profund și minunat, ca și acel lac curat, care îi auzia cuvintele!"

Ci ca să triumfeze în noi și în lumea din jurul nostru puritatea, pacea, blândețea și dreptatea, trebuie să începem — prin iubirea tradusă în fapte, prin milostenie, post, rugăciune și defăimarea celor lumești — *imperfecția ființei noastre Perfecția Absolută, de Dumnezeu*. Această începere se face însă în taina sufletului nostru de creștini adevărați, netrâmbițând lumii sărăcioasa noastră iubire.

Căci evanghelia ne spune, că milostenia trebuie făcută în taină, iar Dumnezeu ne va răsplăti la arătare (Mat. cap. 6, 1—4).

Se cere deci un *desărârșit altruism* în faptele noastre de binefacere, în elemosina noastră, având doar, ca supremă dorință încredințarea, că cerescul Părinte aprobă iubirea noastră manifestată în faptele milei trupești și sufletești.

La fel trebuie făcută și rugăciunea, în taină în vorbe puține și sincere, „*întru duh și adevăr*", după cum ne îndatorează Mântuitorul în conversația sa cu Samarineanca. (Ioan cap. 4, 24).

Nu rostirea mecanică și fără de înțes, ci concentrarea întregii noastre ființe, adunarea gândurilor celor mai frumoase și îndreptarea lor cu maximul de evlavie spre Dumnezeu trebuie să ne stăpânească în aceste momente de reculegere sufletească.

Iar ca model de rugăciune să avem rugăciunea spusă nouă de Domnul, adică: „*Tatăl nostru*", (Mat. 6, 9—13). Dar condiția indispensabilă pentru ca Tatăl să ne ierte greșelele este, ca și noi să iertăm greșalele fraților noștri (v. 14, 15.)

(Urmează)

„Cum se obicinuește dincolo“? Un răspuns „Unirei“.

„Sionul Românesc", organul oficial al diecezei uniante a Logojului, în numărul din 1 Septembrie a. c. a publicat următoarea informație:

„Duminecă, 30 August, cu 16 trăsuri, aproape 200 persoane au mers dela Ticvanu mare la păr. Bernaz din Secaș, să-și anunțe a doua oră trecerea după toată forma, dela ortodocși la unire. — Sunt... oameni veniți din alte comune, ortodoxe, și așezați în Ticvanu, cari acum cu încercările de înființare a unei parohii neunite în comună, au grăbit să se lepede de neunire".

„Unirea", foaia bisericească-politică a Blajului uniante, cu multă bucurie a grăbit se înregistreze această informațiune și cu răutatea-i caracteristică își exprimă mulțumirea sufletească astfel:

„Iată deci o nouă dovadă, că lucrurile nu sunt chiar pretutendeni în favorul „religiei dominante", și, de altă parte, că ceea ce vine la noi, vine pe calea cea dreaptă a legilor în vigoare, iar nu așa cum se obicinuește dincolo."

Se bucură frații uniante, că „încercările de înființare a unei parohii neunite" în Ticvanu mare vor eșua. Dar, pentru ca bucuria lor să fie deplină, le comunicăm la acest loc, că parohia din Ticvanu-mare s'a reinființat deja „pe calea cea dreaptă a legilor în vigoare", organele parohiale s'au constituit după toată regula, încă la 21 Iunie a. c., Ven. Consistor diecezan a aprobat, iar Ministerul Cultelor a și luat la cunoștință înființarea acestei parohii.

Parohia ortodoxă din Ticvanu mare nu s'a reinființat cu suflete cumpărate pe cucuruz (porumb), căci anul acesta n'a fost foamete, cum era pe timpul propovăduirii „Sf. Uniri" în Banat. Ci s'a înființat cu 654 suflete curate, dintre cari 362 erau dreptcredincioși din naștere, iar 292 din cea mai curată convingere s'au întors la sânul iubitor al credinței străbune.

Și acești din urmă au făcut trecerea legală, căci nu s'au sfiit să se lepede de unație, pe care cu atâta dibăcie o ocrotea fosta stăpânire maghiară.

P. S. Sa Episcopul Alexandru dela Logoj, căruia pâr. P. Bernaz i-a arătat atestatele de trecere, ar putea lumina pe clarissimi dela Blaj, că cea ce vine la noi, vine numai pe calea cea dreaptă. P. S. Sa Arhiepiscopul prepozit capitular I. Boros, carele a fost la fața locului în Ticvaniul mare, le-ar fi putut spune, că „religia dominantă“ nu are momeli, cum era odinioară sub „coroana sf. Ștefan“, când stăpânirea ungurească știa să remunereze trădare celor ce dezertau dela credința străbună.

Afară de cele 362 suflete, mai avem în Ticvaniul-mare ortodocși din naștere, veniți din alte comune și duși în case uniate ca gineri și nurori, cari fără să fie făcut trecerea legală, s'au considerat uniați. De frică să nu fie cumva socotiți ca aparținători parohiei ortodoxe reînființate, aceștia abia acum s'au trezit să facă trecerea.

Dintre acești ortodocși în case uniate, în ziua de 9 August a. c. s'au prezentat la pâr. P. Bernaz din Secaș, anunțându-și pentru întâia oră trecerea la uniație, 28 înși, dintre cari în ziua de 30 August a. c. s'au prezentat pentru a doua oră numai 4. S'a mai prezentat tot atunci 1 pentru prima dată. Dar pâr. P. Bernaz, pentru ca să ușureze trecerea celor ce nu s'au prezentat încă a doua oră, a încunoștițat atât oficiul parohial greco-catolic, cât și primăria comunală, că la 2 Septembrie c., va fi la primăria comunală, unde va lua la cunoștiță trecerile. Nu s'a prezentat însă nimeni.

Acesta este adevărul pur în ceea ce privește trecerile din 9 și 30 August a. c. dela Ticvaniul mare. Nu este vorba de 200 persoane, cari nu știu cum ar fi avut loc în cele 16 trăsuri, și nici de graba credincioșilor de a „se lăpăda“ de ortodoxie.

De ce atunci atâta bucurie plină de răutate la frații uniați? Și de unde atâta rea credință, că în biserica ortodoxă se obicinuește călcarea legilor în vigoare? Au doară reverendissimi dela Logoj și clarissimi dela Blaj cred că biserica ortodoxă are nevoie de căi lăturalnice și de călcări de lege pentru a-și câștiga credincioși. Noi n'am trecut prin școala iesuiților!

Intre credincioșii rămași statornici în credința străbună mai sunt și astăzi 7 bătrâni venerabili, cari în copilăria lor au fost martori oculari ai trecerei „din convingere“ din a. 1852—1853. Aceștia ar putea istorisi cum uniații „pe calea cea bună a legilor“ ne-au răpit biserica, școala și toată averea bisericească și școlară. Și ni-ar putea spune, câte mizerii au avut de îndurat cei rămași statornici în credința părinților lor.

Noi n'am avut la spatele noastre nici forța puterii de stat, străină de interesele poporului românesc, căci ortodoxia nu s'a înființat cu scopuri ascunse. Și nu ne-am înfruptat nici din bunătățile patronatului „fondului religionar“ și ale „Steg“-ului. Totuși, pentru că am umblat pe calea cea dreaptă, bunul Dumnezeu ne-a ajutat—ca din cenușotca ce eram mai ieri-alaltăieri—să ne ridicăm la rangul de biserică dominantă în stat.

Dacă canonicii fraților uniați nu sunt încă lămurii asupra adevărului, că cine a umblat „pe calea cea dreaptă“, le stăm la dispoziție cu date precise. Sa nu fie însă zdrobitoare pentru modul cum s'a încuibat și propovăduit „Sf. Unire“ în Banat!?

Români îmbrățișați meseriile.

Apel către factorii intelectuali dela sate.

Aspirațiunile noastre sociale pe terenul industriei și comerțului au început a-și crea calea adevărată, apropiindu-se mereu de scopul dorit, ca și elementul românesc să ia parte activă în industrie și comerț. Propaganda pentru îndrumarea băieților români la industrie și comerț și-a avut efectul dorit. Țăranii români încep a înțelege, că fericirea băieților nu este de a se căuta numai la coarnele plugului: adevăratul izvor de îmbogățire fiind industria și comerțul.

Orașele mai înțelegătoare a timpurilor în care trăim și cu mai multă dragoste de elementul românesc n'au așteptat până când guvernul a rezolvat o chestiune foarte importantă pentru neamul românesc făcând legea înființării căminelor de ucenici, ci cu o oră mai înainte a înființat aceste cămine, înrolând tinării vârstari din satele noastre la industrie și comerț, în vederea adevăratei naționalizări a industriei și a comerțului nostru.

Căminele de ucenici din Timișoara, azi patru la număr, mai pot primi un număr restrâns de elevi. Sporirea căminelor deocamdată stagnează. Maeștrii însă ne cer zilnic băieți, între aceștia sunt și micii măestri din oraș și din frumoesele comune germane din Banat, cari dispun de o industrie foarte dezvoltată. Cine azi nu cunoște dibăcia maestrilor șvabi, fiind cei iscusiți fauri, rotari, tocaci, tâmplari, tinichigii, brutari, zidari din Banat.

În căminele de ucenici se primesc numai elevi, a căror părinți se îngrijesc de vestimentele lor pe întreaga durată a uceniceii.

Maeștrii mici din Timișoara și cei din județ le dau însă și îmbrăcăminte.

Iată o ocaziune de a plasa băieți săraci și lipsiți de mijloace, a căror părinți nu sunt în stare nici de a-i prevedea cu îmbrăcăminte necesară. Plasare acestor elevi se va face de către Societatea de încurajare a elementului românesc la industrie și comerț din Timișoara, delegând câte un delegat, care îi va duce la locul unde v'or fi plasați și leagă contractele cu patronii respectivi.

Elevii aceștia vor sta în permanentă legătură cu Societatea, corespondând de 2 ori în lună, iar tot la 2 luni elevii vor fi inspectați de către delegații Societate la domiciliu, spre a se convinge, că patronii nu folosesc cumva elevii și la alte lucruri, interesându-se mai de aproape de referințele de traiu și de îmbrăcăminte lor. Elevii plasați la germani vor avea avantajul de a învăța limba germană.

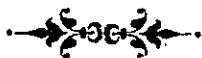
Doritorii de a fi plasați se vor prezenta fără cere la directorul căminului de ucenici No 1. Ștefan Vulpe, Timișoara (piața Tepeș Vodă No. 2). La prezentare băieții vor aduce extrasul de botez dovedind, că sunt trecuți de etatea de 13 ani, certificatul școlar dovedind că au absolvat cel puțin 4 clase primare.

Rugăm factorii intelectuali dela sate a ne trimite cât mai mulți băieți sănătoși și bine dezvoltați.

Băieții vor aduce cu sine un rând de haine negre, 2 cămăși, 2 ismene, una păreche de ghete, 2 părechi de ciorapi și un ștergar.

Părinții sau tutorii vor trimite o declarație, învoindu-se băieții să fie plasați la aceea meserie, ori în oraș ori în județ, unde Societatea îi va afla de buni și la caz de vor fugi fără motive dela patroni, vor restitui patronilor cheltuielile avute cu îmbrăcarea lor.

Stefan A. C. Vulpe.

ȘTIRI

Titulatura Patriarhului. Sfântul Sinod, constatând că cea mai înaltă titulatură în biserica noastră este *Inalt Prea Sfințite*, numire trecută în uzul limbii generale, a hotărât să se menție și pentru patriarh titlul acesta cu atributul obicinuit din titulatura tuturor patriarhilor. Astfel titlul ar fi: *Inalt Prea Sfințitul arhiepiscop și mitropolit (numele), prea fericitul patriarh al României.*

† **Fotie Adamescu**, vrednicul paroh al bisericii noastre din comună Cacova, a adormit în Domnul în ziua de 29 August a. c., în al 79-lea an al vieții și al 57-lea an al cinstitei sale preoții.

Odihnească în pace!

† **Gheorghe Șdicu**, tânărul paroh al bisericii noastre din Jurjova, suferind de o boală nemiloasă, a decedat în niște împrejurări foarte triste.

Dumnezeu să-l ierte!

Examen de cvalificațiune preoțească. Miercuri, în 9 Septemvrie a. c. s'a ținut examenul de cvalificațiune preoțească cu absolvenții de teologie ai a. scol. 1924/25. S'au prezentat 10 candidați, dintre cari însă 2 s'au retras în decursul examenului.

Ceialați toți au reușit, obținând;

- a) calcul general *distins*: Ioan Crăciunel;
- b) calcul general *bun*: Ioan Bucovan, Teodor Cioban, Zaharie Humița, Ioachim Jurca;
- c) calcul general *suficient*: Iancu Berlogia, Petru Popoviciu și Cornel Șdicu.

Adunarea generală a Comunității de avere. În conformitate cu noul statut de organizare, reprezentanța Comunității de avere s'a întrunit Sâmbătă, în 12 Septemvrie a. c., în adunare generală de constituire pentru alegerea președintelui și a consiliului de administrație pe noul ciclu 1925—1931, precum și a comisiei de revizie pe ciclul 1925—1926.

Sa ales cu unanimiate de voturi:

- a) președinte: dl Ilie Orzescu;
- b) în consiliul de administrație: gen. G. Domășneanu, prof. Tr. Lalescu, protopresb. I. Pepa, maior R. Boldea, adv. Isac Radulescu, preot Tr. Călțion, preot G. Popoviciu, subrevizor P.

Jumanca, prof. Teod. Șandru și prof. D. Laitin; c) în comisia de revizie: adv. Dr. S. Goloșpența, prof. I. Grozavescu, preot Dim. Popoviciu, S. Boariu și I. Duicu.

Alegeri bisericesti. În conformitate cu noua organizare a bisericii ortodoxe române, eparhia Bucureștilor a luat măsuri pentru alegerile corporațiilor bisericesti. În 13 Sept. a. c. se aleg comitetele și epitropiile parohiale și membrii consiliului protopopesc. În 8 Oct. sa țin colegiile preoesti pentru alegerea deputaților din cler la sinodul eparhial, în 11 Oct. alegerea deputaților mireni. Eparhia de București are 20 cercuri. Sinodul eparhial alege apoi delegații la congresul general.

Advocat nou. Aflăm cu multă plăcere, că dl Isac Radulescu și-a deschis cancelăria advocației în Strada Episcop Popasu Nr. 369, lângă „Mielul alb“.

BIBLIOGRAFIE.

Ion Montani: *Valul care trece* (Biblioteca „Semănătorul“ No. 95—96 Arad. Prețul 10 Lei).

Volumul „*Valul care trece*“ e al doilea, pe care dl. Ion Montani îl publică în „Biblioteca Semănătorul“.

Despre bogata activitate a dlui Ion Montani lăsăm să urmeze aceste juste aprecieri ale dlui E. Lovinescu:

„Activitatea publicistică de un pătrar de veac a dlui Ion Montani este bine cunoscută în Ardeal; prin seriozitatea problemelor puse prin nivelul discuției și ceea ce e mai puțin obicinuit în Ardeal, prin relieful expresiei rotunde și prin armonia arhitectonică, cu care se încadrează ideea, o astfel de activitate merita să fie cunoscută și în vechiul regat. Publicistica dlui Ion Montani e de calitate culturală și literară; când, ceea ce e bine gândit despre lucruri ce trec interesul momentului, e bine exprimat, se cuvine să înfrunte, sub forma cărții, și reflexia cititorului atent“.

Ștefan Meteș: *Relațiile Mitropolitului Andrei Șaguna cu Românii din Principatele Române.* Biblioteca Semănătorul No. 97 Arad, editura Librăriei diecezane Prețul 5 Lei).

Măreața figură a Mitropolitului Andrei Șaguna a tentat condeiul tuturor istoriografilor români. Dl *Ștefan Meteș*, unul dintre ultimii sosiți pe câmpul nesfârșit al cercetărilor trecutului românesc, nu putea să nu-și îndrepte ostenele spre multipla activitate a marelui arhieru. Cu prilejul aniversării de 50 ani dela moartea Mitropolitului Șaguna (1923), dl Ștefan Meteș a scris studiul de față, în care ne înfățișează relațiile pe care le-a avut Șaguna cu toți fruntașii vieții bisericesti culturale și politice din România.

Din aceste pagini, figura lui Șaguna ne apare cu toată grija ei de fiecare zi pentru interesele superioare ale neamului nostru și ale bisericii noastre străbune.

Din scrisorile adresate capilor bisericii românești de peste Carpați și altor Români de bine, se vede

imensa râvnă ce o puneă Șaguna în serviciul culturii românești.

Aceste contribuții aduse de dl Ștefanu Meteș istoriografiei românești trebuie cunoscute de toți aceia, cari se interesează de trecutul neamului nostru și de figurile istorice cari ne-au pregătit desrobirea.

CONCURSE.

Pentru îndeplinirea postului de paroh la parohia de clasa primă din *Deliblata* (Deliblato) în protopopiatul Panciovei, devenit vacant în urma strămutării parohului Victor Popoviciu la Satul-nou, să escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia diecezană“

Emolumentele:

- 1). Una sesiune parohială constătătoare din 34 jughere pământ arător.
- 2). Ștola și birul uzitat.
- 3). Pentru locuință — până la zidirea casei parohiale — se va îngriji preotul ales.

Tot odată va avea să soporte dările după pământul ce-l folosește.

Recurenții își vor înainta cererile de concurs oficiului protopresbiterial din Satul-nou (Banatsko-Novoselo) adresate comitetului parohial din Deliblata, având ase prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare în sf. biserică, spre a-și arăta desteritatea în oratorie și cântare, dar numai cu prealabila încunoștințare a protopresbiterului tractual și nici de cum în ziua alegerii.

Deliblata, din ședința comitetului parohial ținută la la 27 Iunie 1925.

Sava Guțu m. p.
președ. comit. paroh.

Virgil Mihailoviciu m. p.
notar comit. parohial

În conțelegere cu mine:

Ioan Murgu m. p.
protopresbiter.

* * *

Pentru îndeplinirea postului de paroh din parohia de cl. I. *Mircovăț*, protopresbiteratul Bisericii-Albe, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. O sesiune parohială constătătoare din 32 jughere cadastrale, pământ arător. Darea o plătește alesul.
2. Un plaț parohial intravilan de 600. st. fără casă parohială; de locuință se va îngriji alesul.
3. Două grădini extravilane, una de 800 st. plantată cu vițe și alta de 200 st. pentru legume.
4. Ștola uzitată.

Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta cererile de concurs, adresate comitetului parohial din Mircovăț, Prea On. Oficiu protopresbiterial al Bisericii-Albe în Răcăjdia. Cererile întârziate nu se iau în considerare.

Concurenții, până cu 8 zile înainte de alegere, sunt poțiti, cu știrea și aprobarea protopresbiterului tractual, a se

prezenta în vre-o Duminecă ori sârbătoare în sfânta biserică din Mircovăț, pentru a-și dovedi aptitudinile în cântare, tipic și oratorie.

Mircovăț, din ședința comitetului parohial, ținută la 18 Iulie 1925.

Dimitrie Munteanu m. p.
președinte.

George Daina m. p.
notar.

În conțelegere cu mine! *Alexandru Munteanu* m. p., protopresbiterul Bisericii Albe.

Nr. 3886 B. ex 1925.

Acest concurs se aprobă cu adaosul, că — în baza aliniatului ultim din § 29 al Regulamentului pentru parohii și în baza decisului consistorial dăto 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3058 B, ridicat și la valoare de concluz sinodal eparhial cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunii preoțesti.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută la Septembrie 1925.

Episcopul diecezan:

2—3

Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

Nr. 301/exec. 1925.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor al Judecătoriei de ocol din Caransebeș, în sensul §-lui 102 art. de lege LX. din 1881 și în sensul §-lui 19 art. de lege XII din 1908 prin aceasta publică, că în urma decisului Judecătoriei de ocol din Lugoj de sub Nr. 4853/1924 efectuându-se execuțiunea la 30 Aprilie 1925 în favorul următorilor Băușel Steiner și Comp. reprez. prin avocatul Dr. Iosif Horvath contra următorilor pentru suma de 5313 Lei — bani capital și acces. mișcătoarele cuprinse și supra-cuprinse, cari s'au prețuit în 15290 Lei — bani și anume: diferite obiecte de prăvălie etc. să vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 2143/1925 G. a Judecătoriei de ocol Caransebeș pentru încasarea pretenșiunii de 5312 Lei — bani capital, cu 5% interese din 31 Decembrie 1923 și spesele de 1714 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 16-lea Septembrie 1925 la orele 11 a. m. în comuna **Marga** la locuința executorului și toți aceia, cari au voie de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mișcătoarele de sus, în sensul art. de lege LX din 1881: §-ul 107, 108 se vor vinde celot cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Întru cât mișcătoarele licitande s'au cuprins și supra-cuprins din partea altor creditori și aceștia și-au câștigat dreptul de acoperire asupra licitației, în sensul §-lui 120 a legii LX din 1881: se va efectui și în favorul acestora.

Caransebeș, la 29-lea August 1925.

Mihail Guran
executor jud. reg.

AVIZ.

Am onoare a Vă încunoștiința
că cu începere dela
15 Iulie 1925 mi-am mutat
Biroul Advocatîal
din Bozovici la Caransebeș
în Strada Spitalului Nr. 8 (lângă
spitalul militar, în casa repos. preot-
profesor Petrescu).

Procesele din Bozovici le administrez
și pe mai departe personal și prin
substituire.

Cu distinsă stimă,
Dr. George Bălean
advocat.

D-na Linuș Müller născ. Pauck
a deschis în palatul Koronghy (strada
Ardealului Nr. 1) un

Salon de mode

(modistă și croitorie pentru dame)

Modele noi! Prețuri eftine!

Renovarea,
transformarea și
modelarea din nou,
precum și garnisirea pălăril-
lor vechi se efeptuește cu chic
și gustuos.

**Toate cărțile și recvisitele școlare se
pot căpăta la
Librăria Diecezană Caransebeș.**

**AVIZ
pentru pădurari**

Elementele științei silvice de A.
DIACONOVICI, ediția II. a apărut
și se găsește la Librăria și Tipog-
rafia „Diecezană” Caransebeș.
Prețul 40 Lei plus spese postale.

Imbrăcați-Vă

numai la croitoria

Bugariu & Schill

Caransebeș, Strada Logojului

Atelier modern

pentru confecționarea
hainelor bărbătești. Confec-
ționează reverenzi pentru domnii
preoți și tot felul de haine civile
după cel mai nou fason.

Serviciu prompt și real.

Comandele din afară se execută în
timpul cel mai scurt.